

Nu ringer alle klokker mod sky

Tekst: B.S. Ingemann 1837.

Melodi: C.E.F. Weyse 1837

1

Nu ringer alle klokker mod sky;
det kimer i fjerne riger.
Hver søndag morgen højt på ny
stor glæde mod Himlen stiger.

4

Al verdens glæde begravet lå;
nu frydes vi alle dage:
Den glæde, søndagssolen så,
den har i verden ej mage.

2

Det toner med lov og pris og bøn
fra jord mod Paradis-haven:
Det var en søndag morgen skøn,
vor frelser stod op af graven.

5

Der sad en engel på gravens sten
blandt liljer i urtehaven;
han peged med sin palmegren,
hvor Jesus stod op af graven.

3

For os han i gravens dyb steg ned,
han gik til de dødes rige.
Til livet med stor herlighed
han ville for os opstige.

6

Og der blev glæde på jorderig
lig glæden i engles Himmel:
Livskongen løfter op med sig
til livet sin børnevrimmel.

7

Guds børn skal holde med engle bøn
med jubel i Paradis-haven.

Det var en søndag morgen skøn,
vor frelser stod op af graven.

Bernhard Severin Ingemann, 28.5.1789-24.2.1862
Christoph Ernst Friedrich Weyse, 5.3.1774-8.10.1842

